

BUTLLETÍ DEL SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA

MARÇ DE 1926 :: ANY VII NÚM. 67

Direcció i administració: Santa Anna, 26, 28 i 30, 1.er — BARCELONA

EL SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA persegueix el major ennobliment de la funció social encomanada a la classe mèdica, defensant els interessos morals i materials dels metges residents a Catalunya i protegint els associats i llurs famílies amb institucions de Previsió i Cooperació.

Lo primer Col·legi de Metges de Barcelona

Lo regisme corporatiu, plasmador de la gran família mèdica urbana, brollà de bona hora en nostra ciutat de Barcelona figurant entre'ls devaners o avantguardes d'altres professions qui sabiament organitzades seguiren lo camí que aquells fresaren batejats ab lo nom manyach de Gremi, derivat del Gremium llatí qui vol dir falda maternal, hont tots los germans hi son acullits y agombolats ab idèntica amorosa cura, hont hi troben igualment reconeguts llurs drets y també exigits llurs debers, hont l'esforç col·lectiu pot fer prevaldre lo que no assoliria l'esforç individual, com els branquillons procedents d'un gran arbre que si de un en un se trenquen fàcilment, agarbonats resistexen la fractura.

El Gremi defensava a ultrança els interessos morals y materials dels agremiats, fins el punt que podria aplicarseli respecte la sua actuació envers los seus components lo que'l Petrarca deya de la Llengua provençal respecte los habitants de la Provença: lancia e spada fu sempre ed targa ed elmo.

Aquells gremis pretèrits constituïen verdaderes famílies, sino ab nexa de sang ab nexa professional y com a tals famílies los membres de cada una d'elles procuraven viure units en bona germanor y companyonia, instruintse mutuament en llurs ignorancies, esmenantse en llurs mancaments, auxiliantse en llurs necessitats, aconortantse en llurs dissorts y malvestats. Junts jugaven y deportaven en jorns de colre o de festa y junts pregaven en diades senyalades devant lo Sant Patró del ofici. Y si vius s'aplegaven en consell en la llar gremial, quan l'ànima era traspasada a la Eternitat, les despulles, mentres l'enterrament, se cubrien ab lo mateix drap funerari y eren soterrades en lo vas comunal qui rumbejava en sa lauda l'armorial del ofici sense lambraquins senyoriais los quals, d'esserhi, haurien disfregada la muda eloqüència d'aquell signe de llinatge menestral, ennoblit pe'l treball y sublimat per l'escalf d'una fraternitat ben entesa.

* * *

Encara no era fnada la primera meytat de la catorçena centúria, car s'esqueya lo X de les Kalendas de Juny (23 de Maig) del any 1342, qu'el Rey en Pere III, nomenat per la Historia el de les cerimonies o del Punyalel, malgrat les preocupacions derivades del conflicte existent entre ell y lo seu cunyat lo Rey de Mallorques, conflicte qui en aquell moment estava en son període àlgid y que tan tragicament havia d'acabar pera aquest monarca, legislà pe'ls metges.

Considerant y tenint en compte los greus esforços y evidents perills del exercici de la Medicina en la Ciutat de Barcelona y les corrupteles y desidia existents en aquesta urb respecte la pràc-